Contributed by Chris Den Hond
donderdag, 18 mei 2006 - Last Updated zaterdag, 28 april 2007

Als de mensen zonder papieren in beweging komen, dan zit de sfeer er dik in. Dans, getrommel, kleuren. Maar dat wil niet zeggen dat het er niet serieus aan toegaat. Eerst hebben vele mensen zonder papieren zich georganiseerd in UDEP, de Unie voor de verdediging van mensen zonder papieren, een echte zelforganisatie. Vervolgens hebben ze een wetsvoorstel geformuleerd om alle mensen zonder papieren te regulariseren met duidelijke en permanente criteria. Toen dat geen onmiddellijk resultaat opleverde, zijn ze zowat overal in België kerken gaan bezetten en op 21 april 2006 gingen ze betogen niet ver van het Belgische parlement waar de regering een wijziging ging stemmen van de wet van 1980, een wijziging die deze wet repressiever en strenger maakt en dus moeilijker voor mensen zonder papieren om zich te regulariseren. De twee vakbonden riepen mee op voor deze betoging. Dat wijst erop dat de vakbondswereld er zich meer en meer van bewust wordt dat de wereld van de arbeid niet moet verdeeld worden, anders is het de wereld van het kapitaal dat met de vruchten gaat lopen.

Jacques Batty, secretaris ACV-Brussel: “Wij willen dat de werkmensen één blok vormen en zich kunnen verdedigen. Daarom is het slecht dat er werkmensen zijn met rechten en anderen zonder rechten, want zij zonder rechten worden dan direct bedreigd. Iedereen moet dezelfde rechten hebben. Wij hebben veel werk voor de boeg om uit te leggen aan onze werkmensen dat hun werkgelegenheid en hun statuut beter beschermd wordt als heel de wereld van de arbeid als één blok verdedigd wordt.”

Edith Flamand, advocate: “Het is verschrikkelijk dat minister Dewael zich volledig ontdoet van zijn verantwoordelijkheden en de mensen naar een impasse leidt. Dat leidt tot menselijke catastrofes. Het is zeker zo dat die mensen niet kunnen of zullen terugkeren naar hun land van oorsprong. Ze worden in een totale clandestiniteit gedrukt op het moment dat ze geen uitweg meer hebben.”

Wahid: “De asielpolitiek hier in Europa plaatst ons, de zwakkeren, tussen hamer en aambeeld. Het aambeeld, dat zijn onze Afrikaanse landen die door dictators worden geregeerd. De hamer, dat zijn de Europese landen die ons vandaag inspireren met waarden van het internationale recht, maar als we naar hier komen en die rechten opeisen, weigeren ze die. Als we terugkeren naar ons land, mogen we niet meer binnen. We zitten dus tussen hamer en aambeeld. Is dat geen neokoloniale politiek?”

Een Europeaan die naar Afrika komt behandelen wij nooit als iemand zonder papieren. Hij wordt aanzien als een medewerker, iemand die ons iets komt bijbrengen. En wij, als wij naar hier komen, zelfs al hebben wij alle diploma's van de wereld, dan worden we nog onthaald als een Afrikaan, iemand zonder papieren, iemand zonder rechten. De kwestie van de vluchtelingen moet dringend geregeld worden.”

Interview met Ali Guissé, woordvoerder van de

Contributed by Chris Den Hond
donderdag, 18 mei 2006 - Last Updated zaterdag, 28 april 2007

mensen-zonder-papieren-organisatie UDEP

Ali Guissé: “Vandaag zijn alle inwoners van de derde wereld het slachtoffer van de dictatoriale politiek die in hun landen heerst, maar ook van de politiek van het Westen ten aanzien van deze landen. Het Westen komt onze rijkdommen plunderen en de mensen worden daardoor werkloos en leven in ellende. Daarom ontvluchten mensen hun land om hier in Europa een betere toekomst te zoeken. Het is hier niet het paradijs. Ze komen simpelweg om een betere toekomst te hebben, dat is alles. Ze weten dat het paradijs op aarde niet bestaat, ze proberen enkel hun leven te verbeteren, want ze dragen dikwijls een verantwoordelijkheid voor hun familie. Ze willen enkel in vrede leven. Dat is belangrijk, want in vele derde-wereldlanden heerst er een oorlog die veel ellende veroorzaakt.

In de Europese Unie onthalen de meeste burgers ons goed. De moderne burgers zijn heel gastvrij en ontvankelijk, maar het is de politiek en de administratie die ongelooflijk hard, repressief en streng optreden.

Europa heeft ons nodig

Ali Guissé: “Als mensen zonder papieren hier in Europa, in België, hebben wij een wetsvoorstel geformuleerd met duidelijke en permanente criteria. Je moet weten dat alle specialisten inzake bevolkingsaangroei het eens zijn dat Europa tussen nu en 15 tot 20 jaar nood zal hebben aan een migrantenjeugd, gezien de Europese bevolking vergrijst. Europa zal nood hebben aan jongeren van ergens anders om zich te reproduceren. Dus waarom zou Europa 15 tot 20 jaar wachten? Er bestaat nu onmiddellijk een oplossing: er zijn mensen hier die van ver komen, die dagelijks in armoede leven. Ze kunnen gemakkelijk in de Europese Unie geregulariseerd worden met duidelijke en permanente criteria. Op die manier zullen er geen mensen meer zijn zonder papieren in Europa die kerken gaan bezetten om gehoord te worden. Wij willen dus een regularisatie van alle mensen zonder papieren met duidelijke en permanente criteria. Dat is de oplossing waar de partijen aan de macht moeten voor kiezen, een oplossing voor de mensen zonder papieren.”

Het huidig systeem schept mensen zonder papieren

Ali: “Het huidige systeem, dus geval per geval, dossier per dossier, persoon per persoon, zonder criteria schept mensen zonder papieren. Als het systeem rechtvaardig zou zijn en transparant, dan zouden kerkbezettingen niet nodig zijn. Maar het huidige systeem van regularisatie werkt niet. Het is het systeem "geval per geval" dat maakt dat mensen nu kerken bezetten. De enige waardige oplossing is een massale regularisatie met duidelijke en permanente criteria.”

Ali: “Zij die zeggen dat Afrika of de derde wereld zullen leeg-lopen als alle mensen pa-pieren krijgen, vergissen zich volledig. De huidige Afrikaanse asielaanvragers bedragen bijlange niet 1% van de Afrikaanse bevolking, eerder 0,005%. Zeer weinig mensen zijn dus hier. Dat mensen hier in Europa zeggen dat ze niet bereid zijn om de miserie van de wereld op te vangen, akkoord, maar dat ze er dan mee ophouden de derde wereld te plunderen. Ze plunderen de rijkdommen van de derde wereld en tegelijkertijd verhinderen ze de mensen om naar hier te komen. Dat is absurd. Zonder plundering van onze rijkdommen, zouden we in onze landen blijven. We zouden in vrede kunnen werken en we zouden de behoefte niet hebben te vluchten. Bij ons zegt iedereen dat zijn eigen land het beste land is van de wereld.

Het is het systeem van het kolonialisme dat terugkomt. Maar nu noemen ze dat anders, want de bazen en de industriëlen spreken ons over een economie en een kapitalisme in één richting. Zolang dat bestaat, zijn zij het die de winst opstrijken van de arbeider en de mens zonder papieren die in het zwart werkt. Dat speelt in hun belang, want ze betalen hierop geen belastingen. Wij zijn hier tegen. Wij zeggen: "Stop, wij zijn geen slaven meer. Wij willen erkend worden, wij willen onze rechten, wij willen burgers zijn die naam waardig."

Contributed by Chris Den Hond
donderdag, 18 mei 2006 - Last Updated zaterdag, 28 april 2007

Draagt u de miserie van de wereld niet op uw schouders als woordvoerder?

Ik ben de woordvoerder van de mensen zonder papieren, maar ik draag helemaal niet de miserie van de wereld op mijn schouders. In tegendeel, ik breng de rijkdom van de wereld mee. De mensen zonder papieren die je hier overal ziet zijn geschoolde mensen, zij kennen een beroep, sommigen zijn specialisten, ze brengen dus een rijkdom mee die Europa positief zou moeten aanwenden.

Het is zo goed als zeker dat er een regularisatie zal komen, maar we weten helemaal niet welk type regularisatie. We geloven echter wel dat we dit gevecht kunnen winnen als we de druk hoog houden, als we de mensen overal in het land blijven mobiliseren. Al de sociale rechten die we hebben, zijn het resultaat van strijd. Waar er geen strijd is, is er nooit vooruitgang.